

ASIANSANA 11. vsk.

2/84

Kirjastotieteen ja informatiikan
opiskelijoiden ainejärjestö
UDK ry:n äänenkannattaja

Painopaikka:
T:mi Tehokopiointi
Tampere 1983
ISSN 0356-0139

SISÄLLYS:

Hallituksen palsta	s.3
Pääkirjoitus	s.4
Special guest star	s.5
Gradunteon ihanuus ja kurjuus	s.6
His masters voice	s.8
Neuvoja neuvottomille	s.10
Pikapoikkeus	s.12
Avioliitto- ja palkka- näkemää	s.15
Keinoja säästää	s.16
Kirjastokirjailijat	s.18
Kykyjen etsijä	s.22
Riivaajia! Riivaajia!	s.24
K&i - yhdistys tiedot- taa	s.25
Vaatimuksia tutkitaan	s.26
Villahousut vintille	s.30

Toimituksen osoite:
Hatanpäänvaltatie 2 A 4
33100 Tampere 10

TOIMITTAJAT:

Sari Erola
Leena Horsma-aho (vastaava)
Auli Kaartinen
Jouko Koskinen
Ritva Kumpulainen
Riitta Kärki
Maarit Laskujärvi
Pertti Mattila
Katri Pyykkö
Arja Tuuliniemi

HALLITUKSEN PALSTA

Tunkeuduttuani UDK:n hallitukseen lievässä sihteeriksi joutumisen pelossani kaapasin itselleni kulttuurivastaavan viran. Oletukseni mainitun viran toimenkuvasta osui oikeaan: parin teatteri-istunnon järjestäminen ja jos viitsii, niin TAMY:n kulttuurijaoston tsekkaaminen.

Teatterissa käynti meni persiilleen näyttelijän sairautumisen vuoksi. Uudet paikat on jo varattu 29.3. Toivottavasti tenttipäivän sijoittuminen 31.3 ei verota Riivaajista kiinnostuneita.

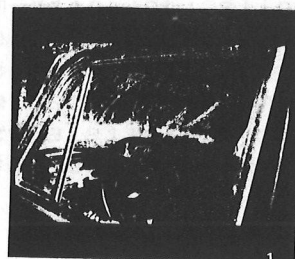
Tamyn kulttuurijaoston kokouksissa tuntui syntyvän jotain toivomuspäätöksiä puolin ja toisin. Keskustelut ainejärjestöpileiden ja niiden ohjelman kehittämistä oli mielenkiintoa herättävin asia. Oman ohjelman tekemistä pidettiin tärkeänä ja siksi pidetään tänäkin vuonna näytelmätyönseminaari 17 - 18.3.

Toinen pääaihe kokouksissa (jos moisia vapaamuotoisia keskustelua voi kokouksiksi sanoa) on ollut ainejärjestöjen tilan tarve. Paikalla olleista eri ainejärjestöjen edustajista ei monikaan tiennyt tai uskonut porukoidensa tarvitsevan tarjotunlaisia tiloja. Kaikilla on kopperonsa, jossa kokousta. Ja itse jäsenistöt eivät tunnu tarvitsevan muuta kuin pileitä, lehtiä ja tenttikysymyksiä. Toivottavasti edes niitä, vai turhaako tässä hosutaan.

Tällä hetkellä kulttuurijaosto on kuollessa pisteessä. Keskustelu junnaa eikä uusia aiheita/ideoita synny. Jos kiinnostusta on, mikään ei estä ihmisiä osallistumasta istuskelemiseen Tamyn kokoushuoneessa.

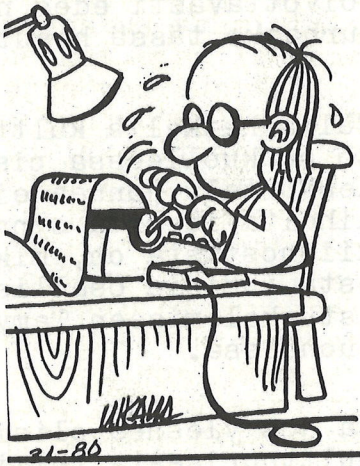
Ja jos yleensä olisi ajatuksia kulttuurisesta toiminnasta, joka olisi mahdollista toteuttaa UDK:n resurssien, haluaisin kuulla niistä. Toteuttamispua unohtamatta. Tässä tuntee itsensä ylityöllistetyksi Asia-sanatilausten meressä.

trve: *cat*

10.3.84. Kello 22.45. Asia-sanan ensimmäinen tekopäivä on kallistumassa iltaan. Päivä on ollut mukava mutta pitkä ja raskas - runosuoni, josta vuolaat jutut pulppuavat ehtymättömänä virtana, on itse kunkin kohdalla vain haave. Suurin osa työstä jää sunnuntaiksi. Pääkirjoitus kuuluu vielä tämän yön rupeamaan, ellen sitten nukahda kesken kaiken (todennäköisenpää kuin luulettekaan).

Aloitetaan nyt kuitenkin vaikka kirjastonhoitajien poikkeuskoulutuksesta. Kuten tästäkin lehdestä ja jopa televisiosta on voinut huomata, aihe on varsin ajankohtainen, suorastaan arka tällä hetkellä. Ja jotta mitään epäselvyyksiä ei todellakaan syntyisi, on syytä selvittää muutama asia tämän numeron aihetta käsittelevästä Pika-poikkeus-artikkelista.

Ensinnäkin on syytä huomata, että kirjoitus ei ole mikään virallinen kannanilmaisu eikä laitoksemme ihmisillä ole mitään tekemistä sen kanssa, lukuunottamatta sitä että lehtori Leena Teinilä ystävällisesti kertoi kirjoittajalle joitakin asioita koulutuksen järjestämisestä. Mutta mikäli jutussa esiintyy asiavirheitä, niistä voi kyllä syyttää tietojen muuttumista tai kirjoittajan heikkoa ymmärrystä.

Kaikissa yksityiskohdissaan artikkeli edustaa vain kirjoittajan omaa näkemystä, mutta laajemmilta linjoiltaan se kuvastaa opiskelijoiden yleistä hämmentynyttä ja yllättynyttä suhtautumista asiaan. Suurin osa opiskelijoista on ensi kerran kuullut koulutuksen aloittamisesta vasta viime päivinä, ja useimmat reaktiot ovat olleet melko varauksellisia. Osa hämmennyksestä johtuu varmasti tiedonpuutteesta ja mahdollisesta huolesta työmarkkinoiden suhteen.

Kuitenkin on varsin tervettä ja oikein kantaa huolta oman koulutusalan/koulutuksensa tulevaisuudesta ja kehityksestä. Kriittinen suhtautuminen on aina paikallaan, oli sitten kysymys mistä tahansa. Vaikka pääkirjoituksesta.

Leena

SPECIAL GUEST STAR

HIEKKALAATIKKOANARKTAA

Sysmän äyri
nousee 1986

Mtsah. Masentavaa kun alkaa pikkuhiljaa tajuaan opiskelija-elämälle asetetun yht.kunnallisen tehtävän. Karvasta on oivaltaa, että vapaa akateeminen ilmapiiiri onkin vain establishmentin nerokkaan katala juoni.

Sasi arvosteli opiskelijoiden unohtamista

Yliopisto on hiekkalaatikko, jossa saa rauhassa leikkiä; saa tehdä anarkistisen tai marxilaisen tai feministisen tai minkä muun tahansa vallankumouksen vaiikka joka saatanan päivä.

Pih Puh. Oleellistahan on se, että kun laatikosta kasvetaan uulos, niin opitaan kunnan tavoille; tästä pitää viimeistään opintolainasysteemi huolen.

Niinpä: sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asuntomessut. Kun 10 vuotta opintojen loppumisen jälkeen vielä äheltää velkojen kanssa, niin kyllä kai useimpien radikaalisuus siinä vaiheessa rajoittuu siihen, että pitääkin hernesoppapäivän tiistaina.

anis

AINEJÄRJESTÖLEHTIEN YHTEISTYÖ(?)

Eräänä kskiviikkona kokoontuivat ainejärjestölehtien edustajat romanttisen rappioituneella YO-talollamme. Lehdentekemisen salat ynnä yhteistyöajatuksot olivat kyseessä. Ja... ikävä kyllä lehtien (=tekijöiden) edut sekä käsitykset tuntuivat eroavan hämmentävän paljon. Etenkin opettaja-alokkaat Hämeenlinnasta ja Lääkisläiset näyttivät olevan kommunikaatiokuilun takana.

Kun vielä lehtemme lukijapiiri on niin -eh- spesifioitunut (esim. kirjastot), ei yhteis"kontrolli" Asiasanalle oikea sovi. [Vanhat traditiot painavat liikaa?]

GRADUNTEON IHANUUS JA KURJUUS

Kaikki alkaa ideasta - siitä, jota jo kenties pitkään olet hautonut mielesi sopukoissa varjellen sitä pitkäkyntisten opiskelijatovereiden ajatuksilta.

Tulee se aika, jolloin suoritettua aineopinnot ja kasan syventävien kirjoja, on vihdoin pakko ilmoittautua tutkimusseminaariin, jotta se paljon pelätty ja puhuttu gradu joskus valmistuisikin. Hikihelmet otsalla menet professorin vastaanotolle. Sinusta tuntuu siltä, että ideasi on joko liian simppeleä arki ajattelua tai maailman ihanin ja korkeatasoisin. Kun sitten vihdoin professorin suosiollisella avustuksella saat ideasi puettua selväkieliseen ja -järkiseen asuun, olet tyhjä kun puhkaistu ilmapallo. Ideasi kirjataan ylös, turvaan opiskelijatovereilta.

Viimeistään tässä vaiheessa käyt läpilaitoksella olevan gradukortiston ja huomaat jonkun muun jo tekevän tutkimusta samasta aiheesta. Hautot pari päivää ajatusta opiskelujen lopettamisesta. Professori lohduttaa sinua: vain hieman ideasi täsmenämällä voit käyttää sitä. Elämä hymyilee jälleen.

Luet mielettömät määrät kirjallisuutta ja suurimman osan vain huomataksesi, ettei niillä ole mitään käyttöä graduasi ajatellen. Kahlaat läpi monia teoriakehitelmiä toivon löytäväsi niistä juuri sen oikean, täsmälleen sinun graduusi sopivan. Vihdoin huomaat, että omien aivojen käyttö on yliopistossa sallittua, jopa toivottavaa, vaikka oletkin päässyt siltä lähes koko opiskeluaikaa välttymään. Se vain on niin vaikeaa - paljon helpompaa olisi käyttää muiden ajatuksia.

Gradusi paisuu kuin pullataikina, ja seminaarissa huomaat sen olevan mahdoton toteuttaa yhden ihmisen voimin. Joudut leikkaamaan osan rönsyistä pois, vaikka se särkeekin sydämesi (salaa mielessäsi olet tyytyväinen, kun työ helpottuu, vaikka mahdollisuudet historian laajimman ja tieteellisesti pätevimmän pro

gradu-työn tekemiseen menivät supistusten myötä). Kuvittelet näet mielessäsi, ettei mikään pieni voi olla kaunista - ei ainakaan tieteellisesti pätevää. Päätät tyytyä kuvailevaan tutkimukseen loistavien teoriakehittelyjen sijaan. Syytät kaikesta rahan puutetta.

Sinulta kuluu viikkoja vain joidenkin teorioiden sulateluun ja tarttuessasi niihin jälleen jäät taas kiinni samaan ongelmaan. Yrität paeta kirjoituspöydän äärestä tentteihin, kotitöihin, harrastuksiin...Kunnes aina välillä terästäydyt muistaessasi pankkiholvissa lepäävän velkakirjan. Välillä sinusta tuntuu, ettei gradustasi ikinä tule valmista, toisinaan olet täynnä tarmoa ja arvelet saavasi työn valmiiksi parissa kuu-kaudessa. Ajattelet vihaise-
na 20 opintoviikkoa, jona aikana gradun muka pitäisi valmistua ja mietit, millaisiksi teräsnaaisiksi/miehiksi opettajat opiskelijoita oikein luulevat.

Yksi lohtu sinulla ainakin on: et taatusti ole ainoa, jolla on gradun kanssa vaikeuksia. SE

YLLÄTYS YLLÄTYS:

LAITOSKOKOUS to 29.3. klo 14.15

PAIKKANA — KUINKA OLLAKAAN —

LAITOKSEN AULA

JA AIHEENA TOTUTUSTI

TUTKINTOVAATIMUKSET

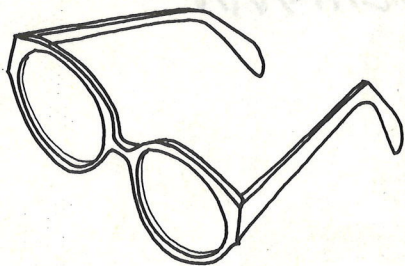
MUKAAN!

His masters voice. Osa II

Kirjastonhoitaja katsoo vierasta miestä ja toistaa sanoja "vieras mies." Sitten kirjastonhoitaja toistaa: "Olenko se minä, kirjastonhoitaja?" Juuri kun vieras mies yrittää ryöstää kirjan, "kirjastonhoitaja" puristaa runokirjan ja kartan rintaansa vasten ja yliviivaa vieraan miehen. Vieras mies on hävinnyt.

Her mistress's voice. Osa I

She katsoo itseään peilistä. She ei ole enää kirjastonhoitaja. She tunnustelee ihoaan. Oli helmikuinen pysähtynyt puolenpäivän hetki.

Kaarina, runoilija Mestari Virran muusa: she:n toinen ja toinen she:ssä. Kaarina on Mestari Virran runo, runo yleensä, runous. Kaarinan paasto: runottomuus, inspiraation kuolema. She itkee ja huutaa: "Voi Kaarina, passiviteetti, et edes persoona."

Tuleva puoliso: aina uusi inspiraatio. Tulevan puolison kuolema - sen ennalta näkeminen: inspiraation kuolema. Vieraan miehen ennalta näkeminen. Vieras mies: runottomuus, Mestari Virran inspiraation kuoleminen.

Kartta: ovi todellisuudesta runoon ja keino voittaa inspiraation kuolema. Kirjastonhoitaja: Kaarinan inkarnaatio ja runouden yleensä inkarnaation mahdollisuus. Kirjastonhoitajan ja kartan ykseys.

Kirjastonhoitaja oli kykenevämpi "käyttämään" karttaa kuin Mestari Virta itse. Mestari Virta tarvitsi muusan pystyäkseen käyttämään karttaa.

Kartta: kirjastonhoitaja luo itse kartan, luo itse karttaa. Kartta on osa kirjastonhoitajan sisäistä prosessia, osa häntä itseään. Kun kartta lakasi olemasta väline, ei karttaa enää ole, eikä ole kirjastonhoitajaa, mutta on she ja she elää.

AK, JK

jatkuu...

TUTOROINNISTA

Syksyllä tulee taas verstaallemme uusia opiskelijoita, jotka tarvitsevat opastusta orientoituaakseen tähän akateemiseen maailmaan. Itse kullakin on kai muistissa ensimmäiset sekavat viikot yliopistossa. Eräs keino lieventää näitä tunnelmia on tutor-toiminta. TUTOR ON AUTTAVA KÄSI TUTOR ON LOHDUTTAVA OLKAPÄÄ TUTOR ON YMMÄRTÄVÄ SIELU

Jos siis tunnet mielenkiintoa tämäntapaiseen sosiaaliseen toimintaan, ryhdy tutoriksi.

Tutoriksi ryhtyminen tapahtuu käytännössä siten, että kirjoitat nimesi UDK:n ilmoitustaululla olevaan listaan. Huhtikuussa on sitten sekä TAMY:n järjestämä yhteinen tutorkoulutustilaisuus ja UDK:n tutortapaaminen. Lisäksi käymme porukalla YTHS:n psykologin juttusilla. (Tarkemmat tiedot näistä tapahtumista ilmoitustaululla) - Ja keskiviikkona 5.9. on sitten tositoiminnan aika.

Tutortapaamisiin

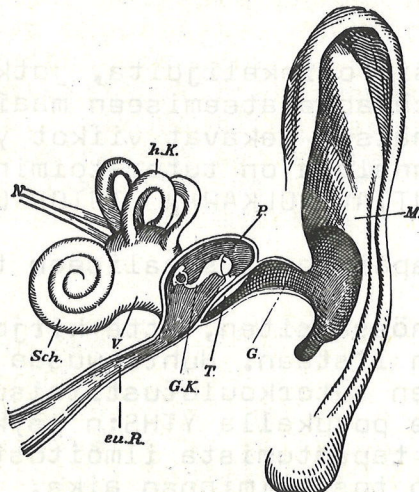
t: Maarit

NEUVOJA NEUVOTTOMILLE

ONKO ELÄMÄSI VAIKEATA?
AHDISTAAKO? MASENTAAKO?
OVATKO IHMISSUHTEESI PIELESSÄ?
EIKÖ OPISKELU SUJU?
VASTAUS ONGELMIISI:UDK:N OPIN-
TONEUVONTA!

No, ehkä opintoneuvonta ei voi auttaa sinua aivan kaikissa ongelmissasi, mutta jossakin kuitenkin.

UDK:n opintoneuvojat ovat tavattavissa kahdesti viikossa: tiistaisin klo 12-13 ja keskiviikkoisin klo 11-12. Heiltä voi kysyä kaikista opiskeluun liittyvistä asioista. Jos he eivät tiedä vastausta oitis, he ottavat siitä selvää tai johdattavat sinut asiasta joltain tietävän ihmisen puheille. Että siitä vaan rohkeasti kyselemään!

Kuva 18. Ihmisen korva.

Opintoneuvonnasta voi myös saada erilaista opiskelussa tarvittavaa materiaalia. Siellä on lainattavissa prujuja tenttikirjoista ja kursseihin liittyviä artikkeleita. Tällä hetkellä on prujut Mikhailov & Giljarevskij'sta ja Groganista. Uudet prujut olisivat tarpeen. Jos jotkut teistä muodostavat ryhmän kääntääkseen jonkin tenttikirjan, niin tuokaa ihmeessä käännös meille opintoneuvontaan. Saatte ainakin monistuskulut korvattua ja tuotatte iloa opiskelutovereillenne. - Artikkeleita ovat A9:n, A15:n ja S2:n artikkelit.

Myös UDK:n kirjastosta voi lainata kirjoja. Sieltä löytyy joitakin kurssikirjoja sekä muuta mielenkiintoista aineistoa. Jos olet sitä mieltä, että jokin todella tarpeellinen opus puuttuu kirjastosta, tee-pä hankintaehdotus, niin hankimme ko.kirjan kokoelmiin. Laina-aika on sitten kaksi viikkoa ja lainamaksu kaksi markkaa.

Hengen virkistykseksi ja ajattelun avartamiseksi voi opintoneuvonnasta ostaa UDK:n teollisen julkaisusarja julkaisuja. Kerää koko sarja ja sinulle saattaa selvitä mitä se kirjastotiede oikein on...

- Harjoittelukansioon on kerätty tiedot kaikista kirjastoista, jotka ottavat harjoittelijoita. Ja taas pieni pyyntö: kun olette saaneet harjoittelupaikan olisi ystävällistä käydä ilmoittamassa siitä, että toiset säästisivät turhilta soitteluilta.

Vielä opintoneuvonnasta voi lainata UDK:n hienoa sähkökirjoituskonetta. Koneen lainaaminen viikoksi maksaa 5 markkaa eli ei ole kallista.

Kaiken edellä olleen lisäksi opintoneuvontaan voi tulla tapaamaan tuttuja ja juttelemaan mukavia. Tervetuloa!

Ja tietenkin opintoneuvonnasta voi ostaa iki-ihanaa Asiasanaa, lehteä, jota ilman ei yksikään kirjastotieteen opiskelija voi elää!!!

toivovat opintoneuvojat
Maarit ja Elina

Erittäin suosittuja opintoneuvonnassa ovat tenttikysymyskansio ja harjoittelukirjastokansio. Tenttikysymyskansio pyritään pitämään ajan tasalla, jotta tuokaapa uusia tenttikysymyksiä opintoneuvontaan tai jättäkää ilmoitustaululla olemaan kirjekuoreen.

PIKAPAIKKEUS

Kirjastonhoitajien poikkeus/täydennyskoulutuksesta epäpätevien pätevoittämiseksi ja historiallisen 200 henkilön vajauksen täyttämiseksi on puhuttu jo pitkään. Puheista on päästy tekoihin: koulutoimentarkastajat ovat järjestäneet erilaisia poikkeuskursseja, 1970-luvun jälkipuoliskolla on kesäyliopistossa voinut suorittaa entisen kirjastotieteen cumun jne. Aloitteita poikkeuskoulutuksen järjestämiseksi on tullut etupäässä "kentältä", kirjastolautakunnilta ja epäpätevilta kirjastonhoitajilta. Jatkuvasti on esitetty myös toisen suomenkielisen k&i-alan korkeakouluyksikön perustamista.

Ensi syksynä alkaa lopulta tapahtua: Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskuksessa (TYT) alkaa 1.9 kirjastoalan poikkeuskoulutus, johon otetaan akateemisen lopuututkinnon suorittaneita, kirjastossa epäpätevinä työskenteleviä ihmisiä. Kirjastoalalla

oleminen ei ole kuitenkaan ehdoton edellytys, sillä (mikä on varsin huomionarvoisaa) koulutus on työllisyyskoulutusta. Kurssilaiset saavat kaikki normaalit työllisyyskurssilaisten edut ja myös valinnassa pyritään huomioimaan työttömyysuhan alaisuus. Todennäköisesti myös ensisijaistetaan ne Itä- ja Pohjois-Suomen työvoimapiirit, joissa kirjastonhoitajapula on pahin.

MIKSI?

Pulahan on nimenomaan alueellista ja siihen tällä koulutuksella pyritään vaikuttamaan. Ensisijaisena valintakriteerinä tulee kuitenkin olemaan akateeminen loppututkinto.

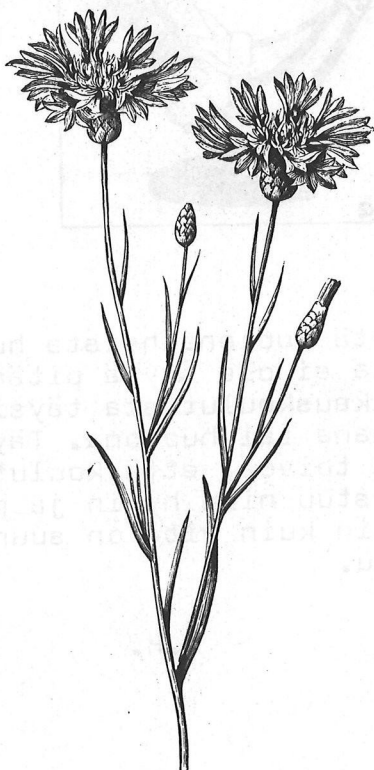
Opiskelupaikkoja näille onnekkaille on varattu 20, koulutus kestää 9 kk eli yhden lukuvuoden, ja kaikkiaan näitä kursseja on suunniteltu järjestettäväksi ainakin 4-6 kappaletta. Onpa esitetty ajatus, että tämä Tampereen kurssi on "mallikurssi", jota esimerkkinä pitäen tullaan myöhemmin järjestämään vastaavia kursseja muualla Suomessa ("maakunnissa").

Laitoksemme kantana on ollut, että mikäli poikkeuskoulutusta järjestetään, on koulutuksen tapahduttava tiedeyhteisön piirissä, korkeatasoisena

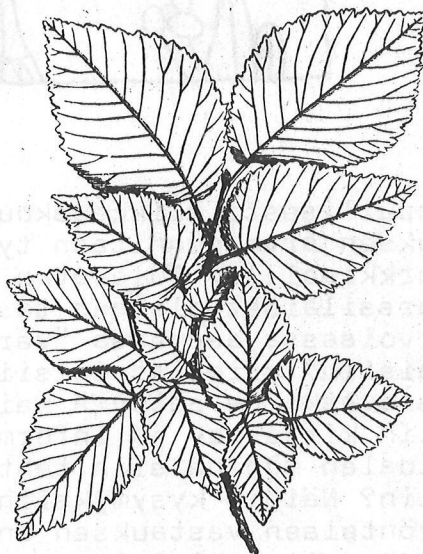
tieteellisenä koulutuksena, joka mahdollistaa työskentele-
lyn myös tieteellisissä kirjastoissa ja informaatiopalvalu-
yksiköissä. Tällä kannalla on ilmeisesti ollut oma vaikutuksensa Seinäjoella 20. - 21.10.83 pidetyssä seminaarissa, jossa TYT esitti koulutuksen aloittamista Tampereella.

Tietysti on periaatteessa hienoa, että on saatu varoja koulutukseen, mutta kuitenkin ensi syksyn koulutus nostattaa monia kysymysmerkkejä. Koulutuksen perusteelliseen valmisteluun on ollut hyvin vähän aikaa, ja suunnittelija Kari Elorannalla on kädet täynnä töitä.

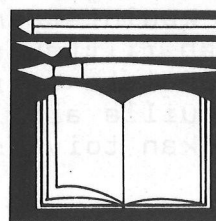
Mitä opetus sitten pitää sisältään? Vastaus on varsin yksiselitteinen: kirjastotieteen ja informatiikan aineopinnot (nyk. 41 ov). Enempää (esim. yleisopintoja) ei toki yhden lukuvuoden kurssiin hyvällä tahdollakaan saa mahdutettua, ilman että opiskelun laatu siitä kärsisi. Se, miten poikkeuskoulutus tulee vaikuttamaan laitoksemme toimintaan, on vielä epäselvää. Päävastuu

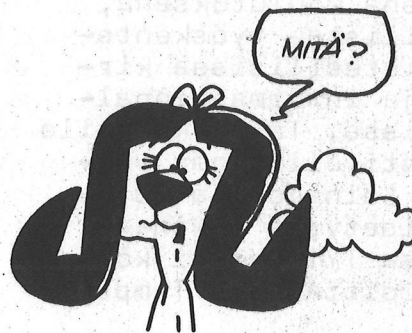
opetuksesta on täydennyskoulutuskeskuksella, mutta todennäköisesti osa laitoksemme luennoista tulee olemaan yhteisiä kurssilaisten kanssa. Harjoitusryhmät heille pyritään järjestämään TYT:n puitteissa.

On mielenkiintoista verrata poikkeuskoulutettuja esim. nykyisiin ylimääräisiin opiskelijoihin - molemmilla on usein samanlainen lähtötilanne. Ratkaiseva ero syntyy siinä, että kurssilaiset saavat ilmaisen asunnon ja ruoan, kerran kuussa matkan kotiin sekä koulutustukea. Laskeeko ylimääräiseksi opiskelijaksi hakevien määrä vastaavasti, jää nähtäväksi.

Epäilyksiä herättää myös, pystyykö TYT todella järjestämään koulutuksensa yhtä korkeatasoiseksi kuin laitoksellamme - pystytäänkö kasvattamaan vastuunsatuntevia, avarakatseisia ja työnsä merkityksen ymmärtäviä ihmiskunnan kulttuuriperinnön vaalijoita? Pätevien opettajien saaminen ei tulle olemaan helppoa.

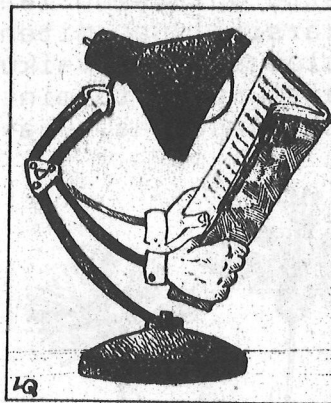

Lopullisesti poikkeuskoulutuksen arvo punnitaan työmarkkinoilla. Tulevatko kurssilaiset olemaan tasarvoisessa asemassa "varsinaisiin" yliopistolaisiin ja ovatko he päteviä kaikkiin kirjasto- ja informaatioalan moninaisiin tehtäviin? Näihin kysymyksiin myönteisen vastauksen antaminen olisi mieluista mutta ei välttämättä totta.

Kirjastonhoitajapuljan poistaminen työllisyyskurssilla on myös keskeinen kysymys. Hyvät edellytykset ovat olemassa sikäli, että monet koulutettavat ehkä haluavat töihin kotiseuduilleen Itä- tai Pohjois-Suomeen, "pula-alueille". Toisaalta surkean palkan houkutusarvoa sopii epäillä. Onhan vuosien aikana nähty, että vaikka kirjastonhoitajia koulutetaan virkoihin nähden riittävästi, osa valmistuneista siirtyy jatkuvasti muille aloille paremman palkan toivossa.

Kirjastonhoitajapulaa ei täydennyskoulutuksella voida ratkaista tyydyttävästi. Ainoa reilu ja tehokas ratkaisu olisi tuntuva palkkauksen korjaaminen, joka vaikuttaisi myös positiivisesti alan arvostukseen. (Tämän ratkaisun vaikeus ja epätodennäköisyys kyllä tunnetaan.

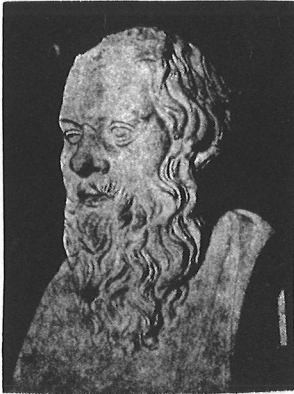
Juuri, kun olemme vakiinnuttamassa asemaamme tieteellisen koulutuksen kentässä, ei ole täysin varmaa, että kurssikoulutus vaikuttaa myönteisesti alan kehitykseen ja arvostukseen. Mikäli koulutus jatkossa siirretään tiedeyhteisön ulkopuolelle, se olisi merkki huomattavasta taantumuksesta ja alan väärinymmärryksestä, sillä koulutuksen tulee tapahtua nimenomaan tiedeyhteisössä. Tieteellistä koulutusta ei ole se, että luetaan kotona yksikseen kakenlaisia hienoja opuksia.

Näistä huolenaiheista huolimatta ei ole syytä pitää poikkeuskoulutusta täysin turhana tai huonona. Täytyy vain toivoa, että koulutus onnistuu niin hyvin ja paremmin kuin mitä on suunniteltu.

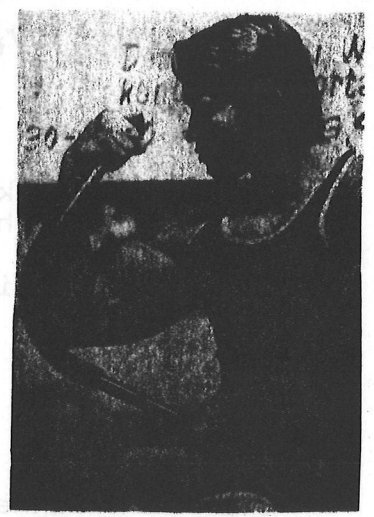
L.H.

avioliitto- ja palkanäkemiä

Joko

Miehiä ei riitä kaikille!
Ja näillä palkoilla taistelu elättäjistä kiihtyy entisestään. Valinta ei kuitenkaan ole helppo. Tässä muutamia vinkkejä halutunlaisen loppuelämän varmistamiseksi jo näin opiskeluvaiheessa.

Tai

Älä unelmoi kirjastonhoitaja-aviomiehestä. Heitä on auttamattomasti liian vähän.

Vakuuttajat vakuuttelevat, mutta älä usko, et sinä naimisiin pääse. Ja sitä paitsi vakuutusala on epävarmaa. Ei siis kannata vaipua toivottomuuteen: suuntaa sen sijaan mielenkiintosi lääkäreihin, juristeihin, diplomiinsseihin ynnä muihin hyvä tuloisiin. Ekonomitkin toki ansaitsevat hyvin, mutta he ovat tylsiä. Professorien alut kannattaa kyllä huomioida, varsinkin jos tämänkeväinen palkkataisto kantaa hedelmää. Heidät tunnistaa tylpistä sormenpäistä.

Jos ennen nukahtamistasi haluat keskustella siirtymisestä informaatioyhteiskuntaan nappaa daattaexpertti. Tietenkin, jos sinulla on varaa voit hankkia suoraan oman etäispäätteen.

Jos haluat kiihkeää rakkauselämää, älä missään nimessä erehdy ottamaan matemaatikkoa. Potenssilaskut kuuluvat heidän alaansa.

Jos haluat pehmoelämää, kannattaa korjata talteen maanviljeliäperheen ainokainen, joka sosiologiksi valmistuttuaan hakee turhaan töitä ja ajautuu lopulta biodynaamiseksi tilanhoitajaksi kotifarmilleen. Rikastuminen tällä valinnalla ei liene mahdollisuuksien rajoissa. Samaan, ehkä hieman surkeampaan tulokseen päästään naimalla humanisti, joka ei ole kelvannut edes opettajakoulutukseen.

KIRJASTONHOITAJA, JOKA ON OLLUT ONNI.. MYÖTÄ

Jos et kuitenkaan pysty iskemään omaa pikku liehuvalettistä, lohduttaudu sillä, että olet naimattomien naisten oikealla alalla. Muista, että sukupuolisen energian voi myös suunnata työhön ja eläg lähes täydellistä elämää. Onhan sinulkirjojen nahkaselkämukset, joita hyväillä.

nlmim: Puktia

KEINOJA SÄÄSTÄÄ MUIDENKIN PÄIVITTÄISIIN VÄLTTÄMÄTTÖMIIN TARPEISIIN LUONNONVAROJA, JOIHIN MEILLÄ EI OLE MITÄÄN JÄRKEVÄÄ ETUOIKEUTTA, VAIKKA NE NÄYTTÄISIVÄTKIN OLEVAN KÄSILLÄ

MIKSI TUHLATA KUN VOI OLLA TUHLAA MATTAKIN?

§ kuumaa vettä voisi laskea hiukan vähemmän, mahdollisimman vähän. pyykkiäkään ei tarvitse niin monessa vedessä liottaa, eikä astioita huuhtoa kuumassa juoksevassa vedessä minuuttikaupalla, suihkussa on ihan turha virua joka aamu eikä varsinkaan niin kauaa, vaikka se olisikin nautinnollista

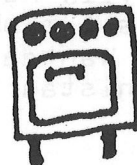
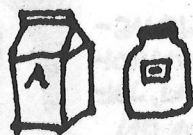
§ sanoa hyvänhajukselle kirjakaupan kassalle tai kemikaliokaupan myyjälle ei kiitos tämän osoittaessa aikeita kääriä ostokset/papereihin tai pusseihin

§ valoja ei tarvitsisi olla aina räpsyttelemässä päälle joka paikkaan ja pitämässä niitä joka huoneessa auki kodikkuuden tunnun takia

§ ostaa yksittäisten muovipurkkien sijasta jugurttinsa pahvipurkeissa tai kokeilla välillä asidofiluspiimää hillon, pakastemarjojen tai hedelmän kanssa

§ ei lämmitä uunia jokaista mitätöntä juttua varten, se nielee hirveästi sähköä

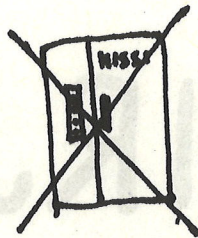

§ tavaroita voisi huoltaa vähän paremmin, jotta ne kestäisivät kauemmin. mukavaa on myös opetella itse korjaamaan vikoja.

§ kirjakuoret voi käyttää hyvin uudelleen. samoin turhat monisteet ja muut, kirjoittamalla toiselle puolelle. valokopioita otetaan aivan älyvapaan paljon ja meillä kuten muuallakin monistetaan aivan hillittömästi

§ hissillä ei tarvitse ajaa toiseen eikä vielä viidenteen tai kuu-denteenkaan kerrokseen, ellei ole painavia kasseja

§toisin paikoin kaupoissa sallitaan omien pussien käyttö, juuston saa ostaa omaan muovirasiaan, munat entiseen pahvikennoon. en tiedä kuinka yleistä se on, mutta sitä kannattaa kokeilla ja mahdollisimman usein ostaa ostoksiaan ilman pussia

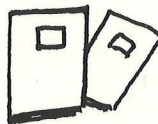
§aivan hyvin voi pitää mukanaan kangaskassia ostoksia varten

**VAIHTOHTO
MUOVIKASSILLE!**

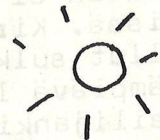
§kirjoittaa viesti kokonaisen arkin sijasta pienelle lapulle, jossa saa sanottua sen, mikä on tarpeen

§käyttää uusiopaperia, jota vielä tuodaan Saksasta ja Sveitsistä, mutta jota toivottavasti aletaan valmistaa Suomessa, kun ihmiset ovat näyttäneet, että sille on tilaus

§ihmiset tuulettavat säädyttömän paljon, menisivät sen sijaan ulos tai jotakin

§kaikenmaailman serviettejä ja paperilautasia ei ole syytä tärvtä päivittäin, vaikka niitä olisikin itsestäänselvästi esillä ja tyhmet ihmiset pitäisivät tapanaan kuluttaa niitä

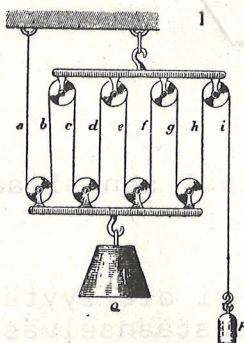

§ja mielikuvituksen käyttäminen elämysten materialisoimisen sijaan vahvistaa ihmisen sydäntä, dynamoa ja ohjauslaitteistoja ja aivoja

§lainata voi, kaikilla ei tarvitse olla kaikkea

KIRJASTO- KIRJAILIJOITA

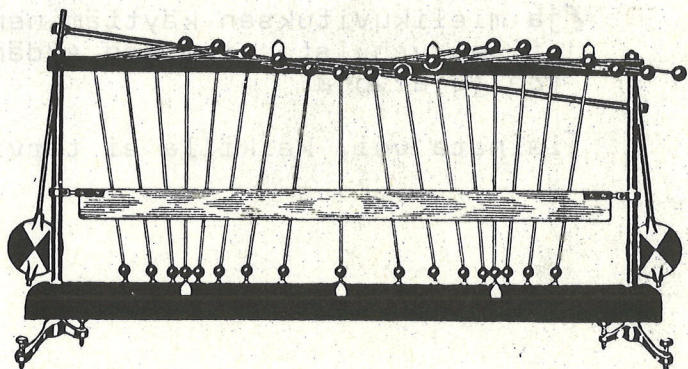
Kirjastonhoitajat ovat työkseen naimisissa kirjojen kanssa. Mutta kirjastoihmisten suhde kirjallisuuteen ei ole niin yksinkertainen kuin saattaisi luulla. Kirjastonhoitajat voivat olla paitsi välittäjiä myös tuottajia (kirjailijoita) ja luonnollisesti myös kirjallisuuden kuvauskohteita.

Yksinkertaistaen voisi sanoa, että kirjastoalalle hakeutuvat ihmiset yleensä ovat kiinnostuneita kirjallisuudesta - täten on varsin todennäköistä, että joukkoon osuu aina muutamia, jotka eivät tyydy vastaanottamiseen ja välittämiseen vaan kirjoittavat myös itse. Tällaisilla kirjastokirjailijoilla olisi parhaimmillaan valtava mainosarvo kirjastoalaa ajatellen, mutta harvapa heistä (saati sitten "tavallisista" kirjailijoista) käyttää niin hyvin tuntemaansa miljöötä suoraan hyväkseen kirjallisissa tuotoksissaan.

Monille kirjailijoille kirjasto on lapsesta asti ollut hyvin tärkeä paikka, josta on löytänyt kaikenlaisia aarteita. Esim. Mika Waltarin Kirjailijan muistelmassa (s. 86-98) Waltari kertoo lämpimästi siitä, kuinka hän nuoruudessaan lainasi Helsingin kaupunginkirjastosta lähes káken, minká sai käsiinsá (tuohon aikaan sai kerralla lainata vain yhden tietojá yhden kaunokirjan).

Harvoissa kirjoissa kirjasto kuitenkin on keskeisellä sijalla. Tämä johtuu ehkä siitä, että kirjasto on perinteellisesti ollut "kuiva" paikka, jossa ei koskaan tapahdu mitään ja jossa työskentelevät ihmiset ovat nutturapäisiä, harmaita ja tóykeitá vanhojapiikoja, joiden kanssa kukaan ei halua olla tekemisissä. Kirjasto on pitkáän ollut sulkeutunut ja sisáänlämpiävä laitos, johon kirjailijankin on vaikea sijoittaa minkáänlaista toiminnallisuutta.

Oletteko koskaan kuulleet maailmankirjallisuuden klassikosta, joka kertoo kirjastosta ja sen työntekijöistä? Aivan oikein, en minäkään ole kuullut, ellei sellaiseksi sitten lasketa erästä kauan sitten ilmestynyttä Aku Ankan numeroa, jossa Aku oli kirjastonhoitajana. Mutta olisipa hienoa, jos joskus ilmaantuisi kirjastoa käsittelevä bestseller -kirja, joka avaisi ihmisten silmät näkemään kirjaston ja kirjastotyön merkityksen. Yhdellä syvällisellä ja tehokkaalla fiktiivisellä tuotteella voi parhaimmillaan olla valtava vaikutus ihmisten käsityksiin jostain asiasta. Vaikutus, joka jättää häpeään kaikki (epä)onnistuneet tietoiskut ja kampanjat.

*Biblioteket
är fantastiskt!*

Otetaanpa esimerkkejä muutamista suomalaisista kirjastonhoitaja-kirjailijoista. Aloittaa sopii vaikka Topeliuksesta. Sakari Topelius ei koskaan ollut varsinainen kirjastohoitaja, mutta hänen toimimisensa kirjastovirkailijana v. 1846-51 olkoon rohkaisevana esikuvana niille, jotka epäilevät, ettei heistä koskaan kuitenkaan "tule mitään".

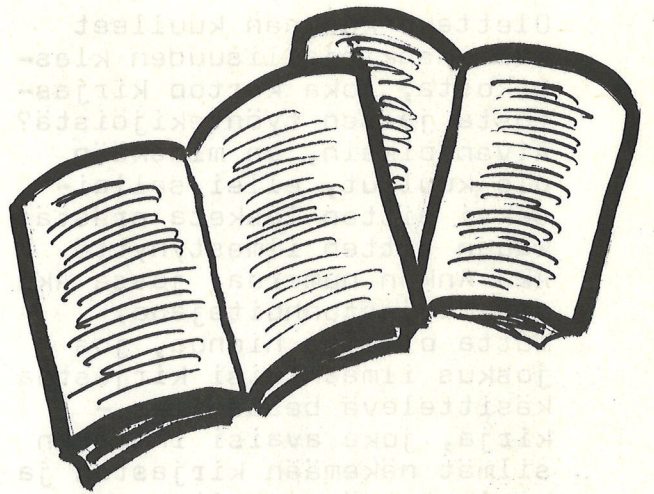

Jos mennään ajassa eteenpäin, seuraavaksi törmätään dekadenssirunoilija Juhani Siljoon, joka työskenteli Jyväskylässä. Siljo on/oli varmasti yksi kirjastonhoitajakunnan persoonallisimmista ja onnettomimmista edustajista.

Nykypäivän kirjailijoista voi mainita esim. Markku Turusen, joka huolehtii Suonenjoen kirjastolaitoksesta. Toisenlaista tyyppiä edustaa Helsingin kaupunginkirjaston apulaisjohtaja Bo Carpelan, joka työnsä lomassa lentelee ympäri maailmaa anelemassa suomalaisille kirjailijoille Neustadt-ym. palkintoja.

Kari Aronpuro on nykyisistä kirjailijoistamme kuitenkin se, joka ehkä eniten käyttää hyväkseen kirjastoammattiaan. Lähes kaikki hänen teoksensa (mm. kollaasiromaani *Aperitiff - avoin kaupunki*, *Vähäfysiikka*, *Galleria*) ovat loistoesimerkkejä oivaltavasta ja moninaisesta kirjaston aarteiden hyväksikäytöstä. Kannattaa vielä ehkä mainita Kirjastonhoitajaliiton entinen tiedotussihteeri Kari J. Kettula, jolta on ilmestynyt ainakin yksi runokirja, nimeltänsä *Yksipistekaksi*.

Vuoden kirjat

Entäpä sitten "kirjastokirjallisuus"? Hyviä esimerkkejä on vaikea keksiä, mutta viihteen saralta löytyy ainakin Kingsley Amis, joka on pyhittänyt kokonaisen romaanin kirjastotajuonitteluille ja kirjastoihmisten keskinäisille rakkaussuhteille. Hieman tasokkaampaa taidetta edustaa suomenruotsalainen Anders Cleve, jolla on muutamia hienoja kirjastonovelleja.

Mielenkiintoisia kirjastokohtauksia esiintyy mm. Kalle Päätalon Tammerkosken sillalla-romaanissa sekä Juhani Peltosen novellikokoelmassa *Islanninhevosa*, rakkaani. Päätalo kuvaa elävästi läheistä suhdettaan paikalliseen Tammelan sivukirjastoon ja Peltonen puolestaan kehittää yhdessä kokoelmansa novellissa jännittävän kuvan kirjastonhoitajasta joka uskoo vain itseensä, ei asiakkaisiin.

Kirjastonhoitajia kirjojen päähenkilöinä ei kovin usein tapaa, mutta joitain sentään kuitenkin. Esimerkiksi Erich Segalin *Love story*ssa (muistatehan elokuvan: Ali McGraw & Ryan O'Neal) ja Märta Tikkasen *Miestä ei voi raiskata* -kirjassa päähenkilöt ovat kirjastonhoitajia, vaikka sillä ei kummankaan kirjan kannalta ole kovin suurta merkitystä.

Tikkasen kirjassa kirjastonhoitajuus edustaa porvarillisen turvattua mutta kuitenkin vaatimatonta ammattia, jonka edustajan tekemänä raiskaus tuntuu entistäkin vaikuttavammalta. Tavallaan sama asetelma on myös Eva Illoisen kirjassa *Iltapäivällä tuli levottomuus*, joka käsittelee kirjastoapulaisen alkoholiongelmia.

Lopuksi otteita Nobel-kirjailija William Faulknerin kirjasta Ääni ja vimma (Tammi 1983, 2.p.):

"...oli kuitenkin muuan naimaton, hiiren kokoinen ja värinen nainen, piirikunnan kirjastonhoitaja ...Hän oli käyttänyt elämänsä Aina vain Amberin, Jurgenin ja Tom Jonesin pitämiseksi poissa keskikoululaisten ulottuvilta, vaikka nämä pystyivät sieppaamaan kirjat varpailleen nousematta takahylllyistä, joihin hän sai ne piilotetuiksi vain tuolille kiipeämällä. Vuonna 1943 hän oli viikon päivät äärimmäisen kiihdyksissään ja kirjastoon

tulijat näkivät hänen aina kiireesti sulkevan pöytälaatikkonsa ja lukitsevan sen. ...Vihdoin hän sulki ja lukitsi kirjaston keskellä iltapäivää. ... Kirjastonhoitaja tunkeutui linja-autoon, jossa hän oli kaikkia muita pienempi, joten hänen jalkansa tapasivat lattian vain ajoittain, kunnes joku khakipukuinen olento, jota hän ei erottanut koska jo itki, nosti hänet ilmaan ja nosti hänet ikkuna-paikalle. Siinä hän yhä hiljaa itkien näki kaupungin kiitävän ohitse ja jäävän taakse."

L.H.

Walter R. Frisch:

OLET SYNTYNYT MENESTYMÄÄN

Kaikilla meillä on haaveita ja unelmia, meidän on vain lähdeittävä kulkemaan kohti unelmien täyttymystä. Sano itsellesi, menestys ja tasapainoinen elämä ovat minua varten. Todellakin, sinäkin olet syntynyt menestymään. Olet arvaamattomien mahdollisuuksien olento, kaikki mitä tarvitset kehittyäksesi on sinussa. Olet käsittämättömän täydellisyysmahdollisuus. Lähdet nyt tämän tooksen tekijän mukaan ja teen päätöksen uudesta elämäntyylistä, sanon hyvästi entiselle surkeudelle ja kärsimyksille. Uskon, että masennuksesta voidaan nousta optimismiin. Melankolia voi kääntyä säteileväksi iloksi. Pessimististä voi tulla kanssaihminen innoittaja. Kerjäläisestä lahjoittaja. Päätän laittaa menestyksen lumipallon vyörymään ja huomaan, että menestykseni kasvaa päivä päivältä. Sisällöstä mainittakoon lisäksi mm. Ylös masennuksesta, huolettomuus, tee mitä tahdot - onnistut, kaikki on sinun, ei enää pelkoa, valloita kaikki ympärilläsi, älykkyyden lisääminen, uniopiskelu, menestymisen salaisuus, köyhyys ei ole oasi jne. jne. Kirja tilattavissa hintaan 39,80.

George McIntyre:

MARKALLA MILJOONIA

HALUATKO TODELLA RIKASTUA?
HALUATKO TOTEUTTAA UNELMASI?

Jos satut pitämään mukavasta elämästä ja haluat saavuttaa riippumattoman aseman, on tämä kirja tarkoitettu juuri sinulle. Markalla miljoonia -teos tutustuttaa sinut rahan tekemiseen, sekä siihen, miten raha itse saadaan tuottamaan lisää rahaa. Teos sisältää käytännön ohjeet ja laajan luettelon aloista, joista voit lähteä liikkeelle. Mikäli et halua kuluttaa elämäsi näperelyyn, on tilaisuutesi - juuri nyt. Kirja saatavana hintaan 39,80. Tilaukset osoitteella: Porin Kirjakustannus PL 29, 28101 Pori 10. (Ruhtinaank. 8). Puh.til. ma ja tiist. klo 11-13, puh. 939-12 978. Postimaksu 7,70 mk. 2 kirjan tilaukset postikuluitta.

Lähetätkää minulle W. R. Frischin kirja G. McIntyren kirja

Nimi _____ Lähiosoite _____
Postinumero _____ Postitoimipaikka _____

→ KAIKKIEN
AIKOJEN
TILAISUUS
ELÄMÄÄNSÄ
PETTYNEILLE
OPISKELIJOILLE?

RAJOITETTU
MÄÄRÄ -
TILAA HETI!

22.

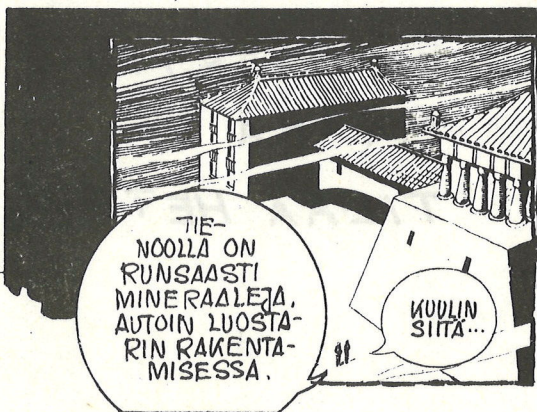
KYKYJEN ETSIJÄ JATKUU

NIIN OLISI PHILILTÄ JÄÄNYT LADY MARJATA LÖYTÄMÄTÄ, ELLEI HÄN OLISI SAANUT APUA. NIMITÄIN SATUHALTA...

KANSLISTI TIETÄÄ, MISTÄ LADY MARJATAN VOISI LÖYTÄÄ. HÄN KUTSUU AUTONKULJETTAJANSA JA TARJOO PHILILLE KYHDIN...

JOKA TAPAUKSESSA
PHIL JA HANSLISTI
YRITÄVÄT SISÄLLE.
MUTTA SILLOIN
TAPAHTUU JOTAIN,
JONKA PHIL ON
KOKENUT
ENNEKIN:

KOTIMATKALLA
PHIL PÄÄSEE
OSOITAMAAN
SUUREN
NOKKELUU-
TENZA...

JATKUU
SEURAA-
VASSA
NUME-
ROSSA

R. Kävi

RIIVAAJIA! RIIVAAJIA!

Riivaajat on Dostojevskin pääteoksista synkin. Tuo julma nero kirjoitti sen varoitukseksi ja tiukaksi kannanotoksi 1870-luvun Venäjän anarkistisia suuntauksia vastaan. Teoksen samona on selkeä: anarkia aiheuttaa pelkkää sekasortoa ja murhetta, mitään positiivista sen kautta ei voida saavuttaa.

Riivaajien, kuten muidenkin Dostojevskin romaanien taustana oli todellinen tapahtuma. Erään anarkistijoukkion jäsenen murhaan johtanut ryhmän sisäinen välienselvittely sekä kiihkeä yhteiskunnallisen vaihtamisen halu toimivat mestarin innoittajina hänen maalatessaan mustaa freskoon venäläisen pikkukaupungin raadollisista asukkaista ja heidän elämänsä järkyttävästä tapahtumasarjasta.

Dostojevski oli kuitenkin onneksi niin taitava kirjailija, ettei Riivaajat latistunut omaan aikaansa sidotuksi yksiulotteiseksi pamfletiksi. Hän yltää niin syvälle ihmisen sisimpään, ettei hänen sanomansa hevin vanhene. Tätä heijastavat myös kaikki ne uudet teatteri- ja filmiversiot, joita hänen teoksistaan vähän väliä tehdään. Jokainen sukupolvi löytää oman Dostojevskinsa, meille esimerkiksi Riivaajat auennee ennen kaikkea varoituksena fasismin ja totalitarismin noususta.

Rikos ja rangaistus ja Karamazovin veljekset ovat tietysti Dostojevskin tunnetuimmat ja useimmin uudelleenmuokatut työt. Riivaajat on jostakin syystä jäänyt veljensä varjoon. Tätä erhettä paikkaa osaltaan Tampereen työväen teatteri, jossa esitetään Kalevi Kalemaan muokkaama ja Ossi Räikän ohjaama 3 1/2 tuntia näutelmäversio Riivaajista.

Tietysti sovittajien on ollut pakko poistaa paljon yksityiskohtia Dostojevskin laajasta teoksesta. Esimerkiksi herkulinen ja pirullinen Turganev-satiiri puuttuu kokonaan. Mutta kaiken oleellisen Kalemaa ja Räikkä ovat saaneet tyylikkäästi sopimaan (sisäisiä) tapahtumia pursuavaan esitykseensä, jossa myös näyttelijät ovat tehtäviensä mitaisia.

Räikkä on tutustunut ilmeisen perusteellisesti Dostojevskin tuotantoon. Pari vuotta sitten hän ohjasi varsin onnistuneen Rikoksen ja rangaistuksen Vaasan kaupunginteatteriin, jossa hän käytti samantapaisia tehokeinoja (pelkistetty lavastus, taitava valaistuksen käyttö, tiivis, mukaansaraastava tempo). TTT:n Riivaajat on ilman muuta Räikälle uusi voitto, tuore ja moderni, mutta silti alkuperäistekstillemme uskollinen tulkinta aina ajankohtaisesta tekstistä.

Juha Hakala

P.S Ja UDK:han menee katsomaan Riivaajia to 29.3.

K&I-YHDISTYS TIEDOTTAA

Kirjastotieteen ja informatiikan yhdistys järjestää lauantaina 7.4.1984 kello 12.30 seminaarin luokituksesta. Professori Juha Manninen alustaa luokituksen filosofiasta ja lisäksi on luvassa puheenvuoroja eri näkökulmista luokituksen problematiikkaan. Paikka on Attila ls. 530.

Opiskelijat ovat tervetulleita mukaan yhdistyksen toimintaan. Sääntöjen mukaan "yhdistyksen jäseneksi voi hallitus ottaa sekä henkilö- että oikeuskelpoisia yhteisöjäseniä". Yhdistyksen jäsenyys ei edellytä tämän hetkistä aktiivista tutkimustoimintaa. Yhdistyksen tarkoituksenaan (jälleen sääntöjen mukaan) on edistää kirjastotiedettä ja informatiikkaa tieteenä ja tutkimusalana. Tämän tarkoituksen toteuttamiseksi yhdistys mm.

julkaisee omaa lehteä ja järjestää erilaisia seminaareja. Ja tässä voivat toki olla mukana myös kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijat. Eli vaikka jäseneksi haluava ei juuri nyt tekisikään tutkimustyötä, voi hän toki monella muulla tavalla olla mukana edistämässä kirjastotiedettä ja informatiikkaa tieteenä ja tutkimusalana.

Jäsenanomuslomakkeita saa mm. UDK:n opintoneuvonnasta tai yhdistyksen sihteeriltä, laitoksen vs. lehtorilta Mirja Iivoselta, joten siitä vaan... Jäsenmaksu on tänä vuonna 80 mk ja siihen sisältyy kaiken mukavan yhdessäolon ym. lisäksi myös Kirjastotiede ja informatiikka-lehden vuoden 1984 numerot.

Mirja Iivonen

→ JA ÄÄRIMMÄISEN
HUVITAVA SEKÄ
SPONTAANI KUVA-
TEKSTI KUULUU:
"K&I-YHDISTYS,
AIVOJENI
RYHDISTYS!"

EH?

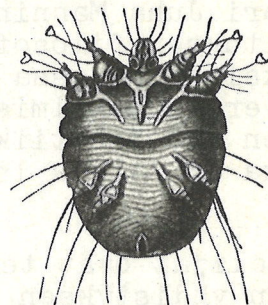
Vaatimuksia tutkitaan

ALUKSI

Viime syksynä tiedekuntaneuvosto päätti suuressa viisauudessaan, että uudet tutkinto-vaatimukset on laadittava kahdeksi vuodeksi kerrallaan. Syyt olivat taloudellisteelliset. Kurssikirjastomenoissa on kuulemma pakko säästää ja toisaalta kun kirjat ym. tavara ovat vaatimuksissa kaksi vuotta, on uudistuksia mietittävä aiempaa perusteellisemmin. Armaalla laitoksellamme - ja muuallakin - puuhataan parastaikaa kuumeisesti uusien vaatimusten kimpussa. Seuraava katseaus kertoo siitä, mitä on tehty ja mitä tuleman pitää.

YLEISOPINNOISTA

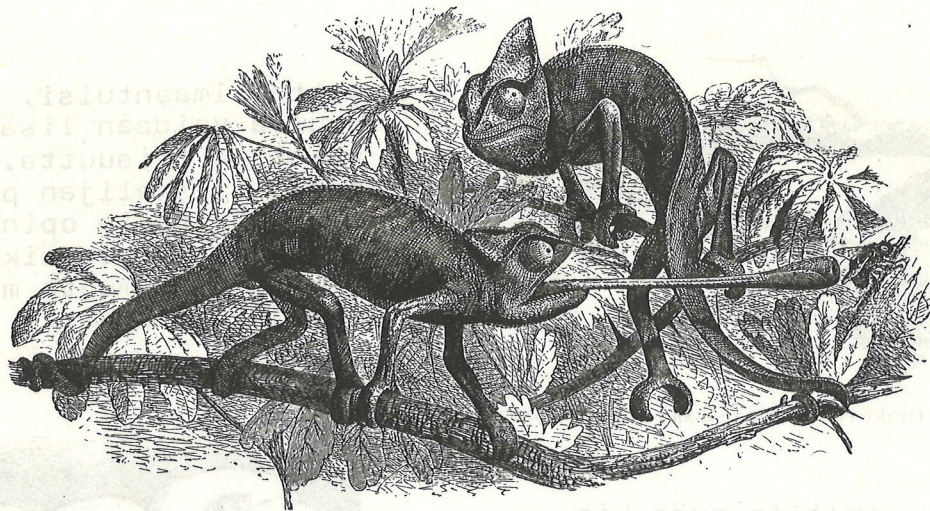
Yleisopintojen kaivattua perusparannusta tuskin saadaan ensi vuodeksi. Asiaa pohti parikin "komiteaa", jotka tuottivat kasan hyviä ajatuksia tuleville, resurssirikkaammille päiville. Nyt uudistusten läpivienti tyssäsi tiedekuntaneuvoston varovaiseen kantaan, joka kielsi yleisopintojen laajentamisen (työryhmän toivomalla tavalla) sekä jätti parannustyön vastuulaitosten harkinnan varaan.

Kuva 636. Syyhypunkki.

Varsinainen yleisopintotyöryhmä oli jo karsinut ehdotuksestaan metodologiaopetuksen kokonaisuudestuksen - ilmeisesti käytännön pakosta - ja tiede ja yhteiskunta I poiston. Merkittävin sen toivomista parannuksista olisi ollut kulttuurin kehityksen korvaaminen neljällä vaihtoehtoisella luennolla, jotka olisivat esitelleet erilaisia tapoja lähestyä maailmaa (esteettinen, humanistinen, tekninen). Tämä haave jäi toteutumatta mm. siksi, että luento-opetuksen lisäämistä yleisopinnoissa ei tiedekuntaneuvostossa pidetty kovin mielekkäänä. Massaluennot kun ovat kuulemma luennoijille ikäviä (entäs meille?). Toisaalta yleisopintoja ei haluttu laajentaa, jotteivät laitokset joutuisi "opintoviikkokokurimukseen", joka muutenkin on uhkaamassa opintoviikon virallisen mitoitusstandardin muututtua kevyemmäksi. Nythän esim. 20 luentotuntia vastaa opintoviikkoa, kun ennen piti opiskelijan kuunnella 26 tuntia.

Kuva 328. Kameleontteja (*Chamaeleon vulgaris*).

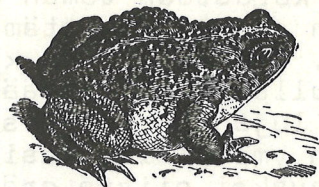
Opiskelijoiden vaikutusmahdollisuudet olivat koko ajan valitettavan pienet. Toki muutospaineet tunnustetaan kaikkialla, mutta opettajapuolella "käytännön realiteetit" otetaan aina helposti esiin, kun halutaan pitää kiinni vanhoista kuvioista ja tyrmätä uudet ehdotukset. Jo valmistelutyöryhmän kolme opiskelijajäsenen oli vaikeaa saada ääntään kuuluviin, vaikka he laativat oman (hyvän) kokonaisuudistusehdotuksen. Tiedekuntaneuvostossa asian käsittely meni jotenkin itsestäänselvästi opettajien ja hallinnon ehdoilla läpi.

Mitään suurempia muutoksia ei seuraavalle 2-vuotiskaudelle siis liene tulossa. Taakka on tällä hetkellä vastuulaitosten eli viime kädessä vastaavien opettajien harteilla. Paljon riippuu siitä, miten kyllästyneitä he ovat nykyversioiden toistamiseen. Saapa nähdä, tuleeko edes viime syksyn tapaista studia generalia -opetusta lisää.

K&I:STA

Koulutusohjelmatyöryhmä on tähän asti puuhannut lähinnä periaatteellisten kysymysten parissa. Opintojaksojen tavoitelauseumat on saatettu paremmin ajan tasalle. Uudistetussa muodossaan ne saattavat viitoittaa tietä tulevaisuuteen sen sijaan, että ne vain kertoisivat menneistä ajoista.

Tietysti voi epäillä, muutuuko käytäntö miksikään, vaikka tavoitetta parannetaan. Nehän ovat tunnetusti joskus hyvin kaukana toisistaan.

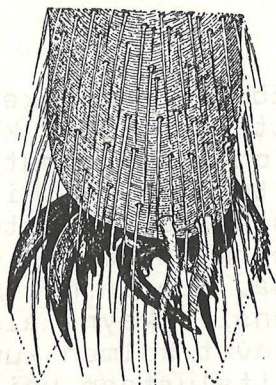
Kuva 434. Konna eli rupisammakko (*Bufo vulgaris*).

Välittömämmin opiskelijaa koskettaa se, että ko-työryhmä on raamittanut tulevan toiminnan. Mitään mullistuksia ei opetusohjelman rakenteeseen ole tulossa. Suurin muutos on, että ensi syksynä aloittavat saavat kolmen kuukauden harjoittelustaan vain 4 opintoviikkoa, mutta priseminaarista 3 opintoviikkoa. Harjoittelun pienentäminen johtuu siitä, että 4 opintoviikon kokoisena se vastaa paremmin tiedekunnan yleistä käytäntöä (vrt. esim. tiedotusopin harjoittelun mitoitus). Proseminaarin laajentaminen puolestaan on puhtaasti arvostusasia, sen käytännössä edellyttämää työmäärää ei aiota suurentaa. Toinen harjoittelusta vapautuva opintoviikko käytetäänkin proosallisemmin opintoohjelmassa olevan mystisen laskevirkkeen paikkaamiseen.

Kuva 327. Drako eli lentävä sisilisko (*Draco volans*).

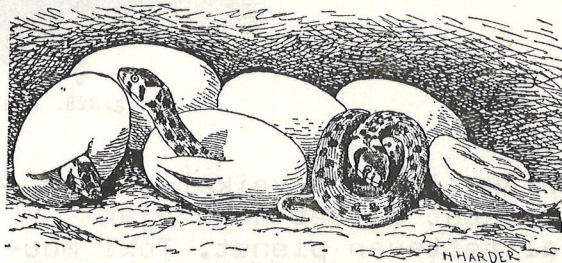
Paljon keskusteltiin myös kirjastoautomaatio II:n poistamisesta. Tämä teoriassa paras toimenpide osoittautui monesta syystä käytännössä vaikeaksi toteuttaa (esim. opintokokonaisuudesta vakinaisesti vastaava opettaja kevään loppuun tutkimusvapaalla Portugalissa) ja niin siitä oli pakko luopua, tosin korostaen tämän opintojakson suurta kehittämistarvetta. Sisällöllinen kehitystyö tullee keskittymään muuttaman lujan ja perin suppean toimen ympärille. Käsittelen seuraavaksi niistä eräitä.

Kl. K.O. B.
Kuva 626. Hämähäkin jalan kärkinivel.

Ensiksikin, koska tutkintovaatukset tehdään tänä keväänä kaksivuotiskausille 1984-86, on vaadittava kirjallisuus mietittävä uudelleen niin, että vain keskeiset teokset ovat opinto-oppaassa ja muu materiaali kirjalistoilta. Kirjalistojen aineistoja olisi mahdollista vaihtaa kesken 2-vuotiskaudenkin, mikäli tar-

vetta ilmaantuisi. Listojen avulla voidaan lisätä myös vaihtoehtoisuutta. Käytännössä opiskelijan pitäisi lukea tenttiin opinto-oppaassa mainittu klassikko (klassikot) sekä muuta materiaalia oman maun mukaan.

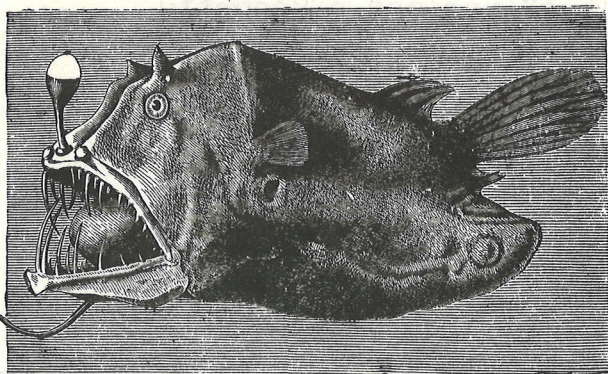

Kuva 332. Tarhakäärmeen munia, joista poikanen ryömii ulos.

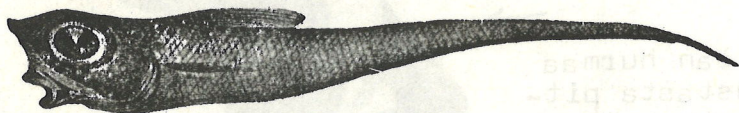
Tähän liittyen aineopinnoista poistetaan vanhentunutta suomenkielistä kirjallisuutta. Tilalle hankitaan vieras(=englannin)kielistä, paremmin ajan tasalla olevaa materiaalia. Samalla saadaan aineopintojen ja syventävien välistä kuilua pienennettyä sekä tuodaan laitoksellemme ripaus lisää alamme kansainvälistä keskustelua (saas nähdä. lat.huom.) Vieraita kieliä pelkäävät käyttäköt ensi kesänsä hyödyllisesti...

Myös syventävien kirjatenttejä parannetaan mahdollisuuksien mukaan. Aihetta kehitteilyyn on ennen kaikkea S4:ssä, jonka vanhentuneesta kirjallisuudesta ei millään muodostu hyvää kokonaiskäsitystä aihealueesta (ts. ylipäättään mistään) sekä S2:ssa pehmeiden metodien osalta. Toivottavaa olisi myös, että S3:een löydettäisiin joitakin vähemmän spesifiä ja teknistä kirjallisuutta. Domanovsky ja Hutchins tuottavat turhan monille harmaita hiuksia.

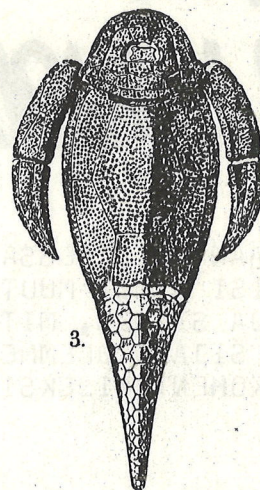

Kuva 419. Lyhtykala, joka on niellyt toisen kalan.

Kuva 420. Isosilmäinen syvänmeren kala.

Tutkinnon ohjelmallisiin vyyhti lienee nykyisellään - kun metodologian ja syventävien Gordionin solmujen avaaminen on saatu alulle - hallinnon ja kirjastoautomaation opetus. Kirjastoautomaation osuudesta jopa eksperttien mielipiteet menevät ristiin siinä, mitä oikein pitäisi opettaa. (Järvelin: lisää systeemiteoriaa vs. Heikkilä: vähemmän systeemiteoriaa), eikä opetusta ilmeisesti saada liitettyä tiiviiksi osaksi muuta opetusta. Hallinnon opetus puolestaan on hajoitettu moneen eri palaseen, joiden keskinäinen työnjako ja yhteissisältö ovat heikoissa kantimissa.

Kuva 382. Panssarikala Devonikaudelta.

Opiskelijoiden mielenkiinto on tänä vuonna kohdistunut mm. kirjastoautomaation kohtaloihin sekä vaihtoehtoisten kohtien lisäämiseen. Valitettavasti yleinen mielenkiinto opiskelua kohtaan on ollut laskemaan päin. Tässä tuskin on kysymys vain meidän laitokselleme rajoituvista ongelmista vaan pikemminkin yleisestä tendenssistä, jolla on hyvät ja huonot seurauksensa.

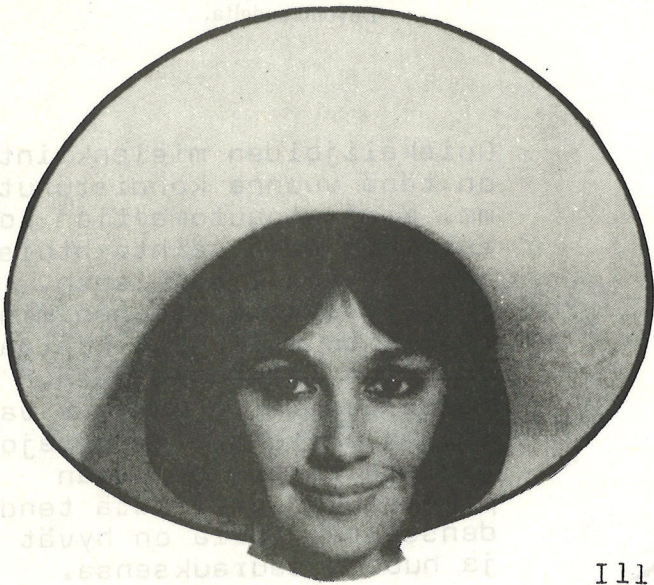
JA LOPUKSI

Suurten muutosten aika ei ole vielä kukaan tullut. Yleisym. opinnoissa pakkeretaan seuraavat pari vuotta saman rungon kimpussa kuin ennenkin. Onneksi vanhaan runkoonkin voi iskeä melko erilaiset lihat päälle. Kyse ei siis välttämättä ole vain pikkunäperryksestä, kun uusia vaatimuksia rustataan. Laitoskokous asian tiimoilta on 29.3. klo 14.15 laitoksen aulassa. Tule sinne kuulemaan jo etukäteen, mitä tuleman pitää - ja ennen kaikkea lausumaan oma mielipiteesi asioiden menosta.

Juha Hakala

NYT! VILLAHOUSUT VINTILLE !!

KEVÄÄN KOITTAESSA IHMISEN VALTAA UUSISTUMISEN TARVE. TEKISI MIELI MUUTTUA ULKOA JA SISÄLTÄ. TÄSSÄ EMME NYT KAJOO SIIHEN, MITEN SISÄINEN MUUTOS SAATAISIIN AIKAAN. SEN SIJAAN OLEMME KOONNEET VINKKEJÄ ULKOISEN OLEMUKSEN- NE KOHENTAMISEKSI!

← Kevään matalakupuinen, leveälierinen pikeehattu kehystä kauniisti kasvoja. Lierin raunassa ohut musta kanttaus.

↑ "Lolita Look" on aina muotia sydämenmuotoisine silmälasineen.

→ Illan hurmaa mustasta pitsistä tehdystä lyhyessä tanssiaispuvussa. Pääntie on selässä uurrettu vyötäröön asti, jonka kapeutta musta satiinivyö korostaa. Hameessa on kaksi rypyttettyä pitsivolankia.

Uutta bikinilinjaa on musta-valko-siniruutuisessa uimapuvussa. Pääntiessä, edustassa ja housujen taskuissa on musta nauhasomiste

Kengät ovat kapeita ja siroja, korot puolikorkeita. Näitten kenkien se jokin on hilpeä pilkutus ja hassun hassu rusetti.

NÄITTEN VIHJEITTEMME
JÄLKEEN PYSTYTE VARM-
MASTI KOKOAMAAN ITSEL-
LENNE KEVÄTGARDEROBIN,
JOKA SAA KAIKKI KATEEL-
LISIKSI.
MUISTAKAA KUITENKIN,
ETTÄ TÄRKEINTÄ ON SI-
SÄINEN KAUNEUS:

HYVÄÄ KEVÄTTÄ JA KESÄÄ

t:

Madam M

MOTTO:

hoidettu ulkomuoto

merkitsee menestystä

hyvä terveys

elämän onnea

